מתני' א] אנהנה א)כבחצי פרוטה ופגם א)כבחצי פרוטה או שנהנה בשוה פרוטה בדבר אחד ופגם בשוה פרוטה בדבר אחר לא מעל עד שיהנה בשוה פרוטה ויפגם בשוה פרוטה בדבר אחד ב] ב) באין מועל אחר מועל במוקדשין ג)אלא בהמה וכלי שרת בלבד כיצד רכב על גבי בהמה ובא חברו ורכב ובא חברו ורכב כולן מעלו שתה בכוס של זהב ובא חברו ושתה ובא חברו ושתה כולן מעלו ג] גתלש מן החטאת ובא חברו ותלש ובא חברו ותלש כולן מעלו ד] רבי אומר כל דבר שאין לו (א) פדיון יש בו מועל אחר מועל: גמ' ה]מני מתניתין רבי נחמיה היא ו] דתניא ד)אין מועל אחר מועל אלא בבהמה בלבד ר' נחמיה אומר בהמה וכלי שרת מ"ט דת"ק קסבר בעניינא דבהמה כתיב דכתיב 1באיל האשם ור' נחמיה אמר לך ק"ו אם אחרים מביא לקדושתן הוא עצמו לא כ"ש: רבי אומר כל דבר שאין לו פדיון יש כו': היינו ת"ק אמר רבא איכא בינייהו עצים דת"ר ה)האומר הרי עלי עצים דלא יפחות משני גזירין ו)רבי אומר עצים קרבן הן וטעונין מלח וטעונין ז)תנופה אמר רבא לדברי רבי עצים טעונין עצים ואמר ז] רב פפא לדברי רבי עצים צריכין קמיצה רב פפא אמר קדשי מזבח תמימין ונעשו בעלי מומין ועבר ושחטן איכא בינייהו והתניא קדשי מזבח תמימין ונעשו בעלי מומין ועבר ושחטן רבי אומר יקברו וחכ"א היפדו: מתני' ח) ונטל אבן או קורה של הקדש הרי זה לא מעל

נתנה

הכי גרסי' נהנה בחצי פרוטה ופגם בחצי פרוטה או שנהנה בפרוטה בדבר אחד ופגם בפרוטה בדבר אחר ה"ז לא מעל עד שיהנה שוה פרוטה ויפגום ש"פ בדבר אחד ובגמ' מפרש טעמא דילפי' מתרומה לדבר שפגם בו נהנה: **אין מועל אחר מועל אלא בהמה וכלי שרת בלבד.** תימה דתניא בתוספתא ל)[בקע] בקרדום של הקדש י] מ)[ובא חברו] ובקע בו ובא חברו ובקע בו כולם מעלו וליכא למימר דבקרדום כלי שרת מיירי דהא תני התם בסיפא נתנה לחברו וחברו לחברו הראשון מעל והשני לא מעל ובעולה כולם מעלו ומפרש דהתם במאי עסקינן כגון לאחר שבקע החזירו דמה שהחזירו הרי הוא של הקדש כאילו לא מעלו ורבינו יצחק מפרש דהתם בגזברין עסקינן דלעולם לא יצאו לחולין בשום מעילה עד שיוציאנה מרשותו: **רבי אומר כל דבר** נ)(שיש בו פגם) [שאין לו פדיון] יש בו משום מועל אחר מועל. מפרש ליה בגמ': **מאי טעמא דת"ק קסבר בעניינא דבהמה כתיב** יא] [דכתיב] **באיל האשם.** פירוש דכתיב (ויקרא ה) (אשר) יכפר עליו באיל האשם ומיותר יב] דהכתי' קרא אחרינא והוה מצי למיכתב אשר יכפר עליו אלא ש"מ לדרשא אתי למימר דווקא באיל אשם איכא מעילה אחר מעילה אבל לא בכלי שרת יג] נראה לר' דצריך לפרש ס)דסברי רבנן שהוא יוצא לחולין ע"י מעילה וא"כ יש לו פדיון דאם אין פדיון א"כ לא יצא לחולין ואמאי לא ימעלו בו מאחר שמעל אחד ואין סברא לומר בזה דגלי קרא: ור' נחמיה אמר לך ק"ו אם לאחרים מביא יד] לידי קדושה. פירוש שהכלי שרת מקדש במה שבתוכו טו] הוא עצמו לא כל שכן פירוש שלא יצא לחולין ע"י מעילה טז] אבל מ"מ מודה דיש לו פדיון אלא גבי מעילה שאני משום ק"ו ולענין פדיון שמא לא שייך האי ק"ו יז] ובאיל האשם מיבעיא ליה לדרשא אחריתא יח]: **האומר הרי עלי עצים לא יפחות משני גזירין וטעונין מלח וטעונין תנופה.** ומפרש התם פרק הקומץ רבה (מנחות דף כ:) **דלדברי רבי עצים צריכים קמילה** כמו מנחה וצריך עצים לעשות מערכה ולהקטירם בה והשתא פליגי כן רבי ורבנן במתני' דרבי סבר כל דבר שאין בו פגם כגון עצים יש בהן מועל אחר מועל כמו בהמה וכלי שרת דעצים קרבן גמור הוא ורבנן סברי דלאו קרבן הוא ואין בהם מועל אחר מועל: **קדשי מזבח תמימים ונעשו בעלי מומין איכא בינייהו והתניא.** יט] בניחותא רבי אומר יקברו דקסבר בעינן העמדה והערכה וחכ"א יפדו דקסברי לא בעינן העמדה והערכה כ] ע) השתא פליגי בין רבי ורבנן דאליבא דרבי דאמר בעינן העמדה והערכה אם כן אלימא קדושתייהו שהרי פ)אינם נפדים בקל כא] הלכך יש בהם מועל אחר מועל ודבר שאין בו פגם קרי ליה לפי כשמתחלה כשהיו תמימים היו דבר שאין בו פגם ורבנן סברי אין מועל אחר מועל דלא אלים קדושתייהו שהרי הם נפדים מבלי העמדה והערכה כב]: **נטל אבן או קורה של הקדש הרי זה לא מעל.** בגמרא מוקי לה באבנים המסורות לו לגזבר כג] עסקינן שאינן יוצאין לחולין בנטילת הגזבר לפי שאינו מוציא מרשות הקדש בנטילתו שכל זמן שהיא ברשות הגזבר הרי היא ברשות הקדש עד שיוציאה מרשותו:

נתנה

מתני' נהנה כבחצי פרוטה. כגון שלבש בגד של הקדש ונהנה בו כשיעור חצי פרוטה: **ופגם בחצי פרוטה.** שקרעו ופגמו כשיעור חצי פרוטה: **או שנהנה בשוה פרוטה בדבר** ח] **אחד.** שיש בו פגם ולא פגם: **ופגם בש"פ בדבר אחר.** כגון ששפך משקה ולא נהנה מהן ה"ז לא מעל עד שיהנה שוה פרוטה ויפגום בש"פ בדבר אחד. והכא מיירי בדבר שיש בו פגם וקסבר דכתרומה בעינן דפגימתו והנאתו כאחד: **אין מועל אחר מועל במוקדשין אלא בהמה דקדשי מזבח וכלי שרת בלבד.** ט] הני לאו לדמי קיימי ולא בני איפגומי נינהו שאפילו רכב ע"ג בהמה והכחישה או תלש מצמרה עדיין ראויה היא לקרבן ולא פסלה בכך למזבח דבין שמינה ובין כחושה חזיא להקרבה ואין בה תורת פגימה הלכך אכתי בקדושתה קיימא הלכך יש בה מועל אחר מועל וכן שתה אחד בכוס של זהב אפי' איפחתו ט) ופגמו כיון דקדושת הגוף היא ולא קדושת דמים דלאו לפדייה קיימא עדיין קאי לשירות ויש בו מועל אחר מועל: **רבי אומר כל דבר שאין לו פגם.** שאינו נפסל בפגימה דהיינו כל דבר שאין לו פדיון כי הני בהמה וכלי שרת דאמרן במתני' יש בו מועל אחר מועל. ובגמ' מפרש מאי איכא בין רבי לרבנן: **גמ' קסבר בעניינא דבהמה הוא דכתיבא.** מעילה ולא בשאר מילי דכתיב [והכהן] יכפר עליו (הכהן) באיל האשם והאי באיל האשם יתירא הוא שכבר נאמר תחלה איל אשם ונימא קרא וכפר עליו הכהן ותו לא באיל האשם ל"ל לומר שכפר עליו במה שמעל באיל האשם שנהנה ממנו דמשמע אפי' מעל בו מאה פעמים קרוי אשם שיש בו מעילה כל שעה ומדכתב רחמנא בהמה גבי מעילה ולא שאר מילי מכלל דאין מועל אחר מועל אלא בבהמה בלבד: **ר' נחמיה.** דמוסיף כלי שרת למעילה מייתי להו מק"ו אם אחרים מביאין לקדושתן כלומר כיון דכלי שרת חמירי כ"כ שמביאין אחרים לקדושה ויש בהן מעילה דהכי קיימא לן (זבחים פז.) דכלי שרת מקדשין בכל דבר: **הוא עצמו.** כלי שרת כגון כוס של זהב לא כ"ש שיהא קדוש כל כך שיהא בו מועל אחר מועל: **איכא בינייהו עצים דת"ר האומר הרי עלי עצים וכו'.** דהכי תנן במס' מנחות בפרק האומר הרי עלי עשרון [קו:] האומר הרי עלי עצים לא יפחות משני גזירי עצים ואמרינן בגמרא [שם] ת"ר קרבן י) מלמד שמתנדבין עצים וכמה שני גזירין וכן הוא אומר כ) והגורלות הפלנו על קרבן העצים: **רבי אומר עצים קרבן הן וטעונין מלח וטעונין הגשה.** לרבי דקרי להו קרבן הוי דבר שאין בו פגם וקדשי קדושת הגוף ויש בהן מועל אחר מועל שאם ישב עליהן וחזר אחר וישב עליהן יש בהן מועל אחר מועל. ולרבנן דלא קרו להו קרבן לא הוו כקדשי מזבח אלא הוו כקדשי בדק הבית והוו דבר שיש בו פגם ודמו כמאן דלא קיימי אלא לדמי ואין בהן מועל אחר מועל: **אמר רבא לדברי רבי.** דקרי להו קרבן אותן עצים טעונין עצים אחרים להקטירן עליהן כמו שאר קרבן: **וצריכין קמילה.** שיקח מן העצים מעט בקומצו ויקטיר תחלה דהואיל ומקיש להו למנחה שטעונין מלח והגשה טעונין נמי קמילה: **רב פפא אמר קדשי מזבח וכו' איכא בינייהו: והתניא.** בניחותא קדשי מזבח תמימין ונעשו בעלי מומין ועבר ושחטן עד שלא נפדו רבי אומר יקברו משום דקא סבר הכל היו בכלל העמדה והערכה אפילו קדשי מזבח והני לא אפשר בהעמדה והערכה דהא מתו הלכך יקברו הואיל ולית להו פדייה הלכך יש בהן מועל אחר מועל הנהנה ממנה אחר שחיטה: **וחכמים אומרים יפדו.** דלא בעו העמדה והערכה וכיון דקדושת דמים ניהו ואית בהו פדייה אין בהן מועל אחר מועל:

מתני'

עין משפט נר מצוה

יז א מיי' פ"ו מהלכות מעילה הלכה א:
יח ב מיי' שם הלכה ד:
יט ג מיי' שם הלכה ה:
כ ד מיי' פט"ז מהלכות מעה"ק הלכה יג:
כא ה מיי' פ"ו מהלכות מעילה הלכה ו ופ"א מהלכות איסורי מזבח הלכה יא:
כב ו מיי' פ"ו מהלכות מעילה הלכה ח:

שיטה מקובצת

לא חשיב שינוי רשות וכן לכל זמן שלא זכה בו השואל המשאיל יכול לחזור בו וא"ת אמאי נקט אליבא דרב הונא טפי משאר אמוראי דאמרינן התם תקנו משיכה בשומרים וע"ק אמאי לא נקט שינוי רשות דמכירה ונתינה דלכ"ע קנו במשיכה ועוד דלכאורה משמע התם דאין הלכה כמותו כדמוכח פרק השואל דאסיק תנ"ה כדרך שתקנו משיכה בלקוחות כך תקנו משיכה בשומרים וי"ל דנקט שאלה ואליבא דרב הונא לרבותא דאע"ג דמהניא המשיכה להעמידה ברשות השואל לחייבו באונסים גם לרב הונא כדמוכח פרק השואל אפ"ה לא חשיב שינוי רשות כיון שלא קנאה לגמרי גם לענין חזרה אבל אי אשמועינן עד דמשיך במכירה ומתנה אליבא אמוראי דפליגי אדרב הונא לא היה זה חידוש לפטור קודם משיכה דמילתא דפשיטא הוא דאין זה שינוי דאפילו הוציאה [לרשותו בי גזא דהקדש איתיה] כ"נ למהר"פ: **א]** מתני' נהנה בחצי פרוטה כגון שלבש טלית של הקדש ונהנה ממנו כחצי פרוטה ופגם חצי פרוטה: **או** נהנה שוה פרוטה בדבר אחד. פי' בדבר שיש בו פגם ופגם בשוה פרוטה בדבר אחר פי' שלא נהנה כגון שלבש טלית זה וקרע טלית אחר לא מעל עד שיהנה בשוה פרוטה ויפגום בשוה פרוטה בדבר אחד בגמ' מפרש לה דילפינן מתרומה דבדבר שפוגם בו נהנה: **אין** מועל אחר מועל במוקדשים. פי' ומיירי במתכוין להוציאו לחולין ולכך אין מועל אחר מועל לפי שהראשון הוציאו לחולין: **אלא** בהמה וכלי שרת בלבד. תימה דתניא בתוספתא קרדום של הקדש בקע בו ובא חברו ובקע בו עד מאה כולם מעלו וליכא למימר דהתם מיירי בקרדום שהוא כלי שרת דקתני התם בסיפא נתנה לחבירו וחבירו לחבירו הראשון מעל והשני לא מעל ואי בכלי שרת כולם מעלו וי"ל דהכא מיירי באדם שאינו גזבר ומתכוין לקנות בהגבהה וא"כ הוציאו לחולין ומש"ה אמרי' אין מועל אחר מועל והתם מיירי בגזברים דלעולם הם מוחזקים בשל הקדש וכשסבורים הם שהקורדם שלהם ואינם מתכוונים להוציאה לחולין וא"כ לעולם לא יצא לחולין בשום מעילה עד שיצאה מרשותו ולכך קאמר דכולן מעלו ועוד מפרש ר' חיים כהן דהתם במאי עסקינן דמיד שבקע בו החזירה ומיד שהחזירה הרי הוא של הקדש והוי כאילו לא מעל ומש"ה קאמר דכולן מעלו. כ"ז חסר מן התוס': **ב]** אין. עי' תוס' ב"מ (דף לט ע"א) ובקדושין (דף נה): **ג]** תלש מן החטאת ובא חבירו ותלש כולן מעלו. וקשה להר"מ דאמר בבכורות בפרק הלוקח (דף כו ע"א) בעי ר' ינאי התולש צמר מעולה תמימה ובעי תולש מי איכא מאן דשרי אלא צמר שנתלש מהו וי"ל דהכא מיירי בתולש מבשר חטאת. חסר מתוס': **ד]** רבי אומר כל דבר שאין פגם שלו חשוב מאחר שאין עומד לפדיון יש בו מועל ובגמרא פריך היינו ת"ק. חסר מתוס': **ה]** גמ' מני מתני' דאמר כלי שרת יש בו מועל אחר מועל. חסר מתוס': **ו]** דתניא אין מועל אחר מועל אלא בבהמה בלבד שקדושתה קדושת הגוף ואין לה פדיון מן התורה שאינה אלא צורך קרבן. חסר מן התוס': **ז]** ואמר רבא לדברי. תיבת פפא נמחק: **ח]** תיבת אחד נמחק: **ט]** בלבד דהני לאו: **י]** קרדום של הקדש בקע בו ובא חבירו ובקע בו אות ב' נמחק: **יא]** כתיב דכתיב באיל: **יב]** ומיותר הוא דהא איכא כתוב אחרינא: **יג]** מתיבת נראה עד תיבת ור' נחמיה בס"א אינו: **יד]** מביא ליה תיבת לידי נמחק: **טו]** שבתוכו כלומר שדבר שקדש בכלי יש בו מועל אחר מועל כמו המנחה שהרי מה שקדש בכלי קדוש קדושת הגוף ואינו יוצא לחולין הוא: **טז]** מתיבת אבל עד תיבת ובאיל האשם נמחק: **יז]** והא באיל האשם אות ו' נמחק: **יח]** אחריתא וא"ת מאי קסבר ר' נחמיה אי קסבר כלי שרת בר פדיון הוא א"כ הוא יוצא (ידי חולין) [לחולין] על ידי מעילה וא"כ היכי קאמר דיש בו מועל אחר מועל ואי קסבר מן התורה אין פדיון בכלי שרת א"כ למה לי קו"ח פשיטא דיש מועל וי"ל דמודה ר' נחמיה דיש לה פדיון ומ"מ אמר דיש מועל אחר מועל משום קו"ח כדאמרינן ולענין פדיון שמא לא שייך האי קו"ח וא"ת א"כ ת"ק למה לי באיל האשם אילימא דבבהמה יש מועל פשיטא דכיון דקדושה קדושת הגוף אינה בת פדיון א"כ אינה יוצאה לחולין על ידי מעילה ולא בא לומר דאין מועל אחר מועל בכלי שרת דפשיטא כיון שהוא בר פדיון כדפרי' וכדאמרינן במנחות דאין בו מועל אחר מועל וי"ל דבאיל האשם אתיא למימר דכלי שרת אין בו מועל אחר מועל לאפוקי מקו"ח כדקאמר ר' נחמיה הוא דאתא הס"ד ומה"ד היינו ת"ק פי' רבי דקאמר דבר שאין בו פגם יש בו מועל אחר מועל היינו ת"ק דהיינו טעמא דיש מועל אחר מועל בבהמה משום שאין פגם שלו חשוב מחמת שאינו עומד לפדיון ואינו יוצא לחולין הס"ד: **יט]** בניחותא קדשי מזבח תמימין ונעשו בעלי מומין רבי: **כ]** והערכה וא"ת למה נקט עבר ושחט לנקוט כגון שמתו וי"ל דאי מתו לא הוו אמרי רבנן יפדו דאין פודין הקדשים להאכילן לכלבים ובמתניתין מיירי שנהנה מהם לאחר ששחטן ובהא פליגי רבי תיבות השתא פליגי בין נמחק: **כא]** בקל כדאמר אלא יקברו הלכך: **כב]** והערכה מיהו קשה דאליבא דרבי דאמר יקברו אמאי יש בהם מעילה מאי שנא מקדשים שמתו דאין בהם מעילה דבר תורה ושמא י"ל דאין מועל אחר מועל דקאמר היינו מדרבנן כמו חטאת שמתה וכיון שנהנה מעל והיינו מדרבנן ודוחק הוא ואומר מהר"ם דמיירי בנהנה מחיים קודם שהועמד והוערכו והשתא מתוקם שפיר והתניא בניחותא דר' סבר כיון שאחר שנשחט יקברו אין נפדין בשום ענין ואם כן היינו כמו קדושת הגוף דמתניתין ואיירי מחיים ורבנן סברי כיון דנפדין לאחר שנשחטו לכל הפחות אף כי לא עשו העמדה והערכה אם כן לאו היינו קדושת הגוף ומשום הכי קאמר דאין מועל אחר מועל אף כשנהנה מהם מחיים: **כג]** תיבת עסקינן נמחק:

מסורת הש"ס

א) [בסדר המשנה בכאן], ב) קדושין נה., ג) [עי' תוספות זבחים מו. ד"ה ולא], ד) [תוספ' פ"ב ה"ב], ה) מנחות קו:, ו) [מנחות כ: קו: שקלים פ"ו מ"ו], ז) [במנחות קו: איתא הגשה וכן מלתא דרבא ורב פפא איתא שם מהופכן], ח) ב"ק כ: ב"מ לט: חגיגה י:, ט) בס"א: אי פיחתו, י) [ויקרא ב], כ) [נחמיה י], ל) נ"ק, מ) נ"ק, נ) שאין לו פגם כו'. נ"ק, ס) דקסברי רבנן דכלי שרת יוצאין לחולין כו'. נ"ק, ע) והשתא פליגי כן רבי ורבנן במתניתין דאליבא דרבי כו'. נ"ק, פ) אינם נפדים כלל הלכך כו'. נ"ק,

תורה אור השלם

1. וְאֵת אֲשֶׁר חָטָא מִן הַקֹּדֶשׁ יְשַׁלֵּם וְאֶת חֲמִישִׁתוֹ יוֹסֵף עָלָיו וְנָתַן אֹתוֹ לַכֹּהֵן וְהַכֹּהֵן יְכַפֵּר עָלָיו בְּאֵיל הָאָשָׁם וְנִסְלַח לוֹ:
ויקרא ה טז

הגהות הב"ח

(א) מתני' שאין לו (פדיון) תז"מ ונ"ב ג"' רש"י פגם:

מוסף רש"י

אין מועל אחר מועל במוקדשין. אין שתי מעילות זו אחר זו בקרבן אחד של הקדש, דכיון שמועל בו הראשון יצא לחולין, **אלא בהמה.** של קדשי מזבח הראויה לקרבן, לפי שאין יוצאה לחולין כשהיא תמימה, וכן כלי שרת (קדושין נה.) אבל כל מידי אחרינא ממעילה ראשונה נפקא לחולין, דקי"ל אין מעילה בכל מקום אלא שינוי, שנשתנה מקדושתו (פסחים כז:). **לא יפחות משני גזירין.** שתי בקעיות גדולות (מנחות קו:). **לדברי רבי עצים.** שהתנדב אדם, **טעונין עצים.** להסיקן בעלי הקדש כשאר קרבנות (שם) והמתנדב שני גזרין יביא עצים אחרים להסיקן (שם כ:). **עצים צריכין קמיצה.** שמרסקן לעצים דקין עד שנוטל מהם מלא קומצו (שם קו:). **נטל אבן או קורה של הקדש.** מפרש במס' מעילה (לקמן כ.) דבגזבר עסקינן, **הרי זה לא מעל.** דמעיקרא נמי ברשותיה הוי כי השתא ולא שינוי הוא (ב"ק כ:).

רבינו גרשום

וכיון דשקליה קנאו נעשה קדש והביא חטאתו ואשמו ממנו דהיינו מוציא מקדש לקדש וכיון שהביא מעל: דברי ר' שמעון. דקסבר ר' שמעון מאן דמחייב חטאת או אשם לעולם הוא חייב באחריותו עד שיביאנו לעזרה וכיון שהביאו נפטר מידי אחריותו אף האי נמי דמוציא מן קדש לקדש וכיון שהביאו אל העזרה ויצא י"ח וידי אחריותו מעל: ור' יהודה אמר לעולם הוא באחריותו עד שיזרוק הדם. אף הכא כיון שנזרק הדם יצא י"ח ואחריותו מעל דדמי כמו שהוציאו לחול ויצא בו י"ח. מנין דמעל ת"ל תמעול מעל ריבה: שיכול מאי. כלומר מאי קא סלקא דעתך למעט נשיא ומשיח מכלל נפש פשיטא נפש כי תמעל כתיב. ונפש משמע בין דיחיד בין דנשיא בין דמשיח: מהו דתימא אמר רחמנא. גבי שמן המשחה ואשר יתן ממנו על זר והאי משיח לאו זר הוא דהא אימשח בגויה וס"ד דלא אתי לכלל מעילה קמ"ל: ואקשה רחמנא למעילה לסוטה ולעבודת כוכבים ולתרומה כדאמרינן לעיל. אקשה לסוטה דמה סוטה אע"ג דלא פגמה מעלה דסוטה אינה נוהגת אלא בבעולה דהכי כתיב ויתן איש בך את שכבתו מבלעדי אישך מכלל דלא נהגא אלא בבעולה ובבעולה לית בה תו פגם ואפילו הכי כתב בה ומעלה בו: גבי הקדש נמי. כי נתנה טבעת בידה אע"ג דלא פגמתו מעלה: ואקשה רחמנא לעבודת כוכבים דעד דאית בה שינוי ששינה עצמו מרשות המקום לרשות עבודת כוכבים: גבי הקדש נמי עד שביקע בקרדום. עצי חולין דִּשַׁנְיהו ממלאכת קדש למלאכת חולין לא מעל: אקשה לתרומה. כדאמרינן יליף חטא חטא מתרומה להכי מה תרומה פרט למזיק דאם שפך אוכלין או משקין של תרומה ולא נהנה מהן אינו חייב: אף גבי הקדש. כל מידי דבר אכילה כי מזיק ליה ששפכו ולא נהנה ממנו פטור אבל דבר שאינו בר אכילה כי מזיק ליה ולא נהנה ממנו כגון קרע מלבוש של הקדש חייב. ואיכא דאמר כי יאכל פרט למזיק. שאכלו דרך הנאה פרט א) אם הוזק באכילתו פטור: ודהבא לאו בר איפגומי הוא. דקתני מתניתין כיון שנהנה מעל ולא קתני עד שיפגום אלמא משום דלאו בר איפגומי הוא וקא פריך הכי ודהבא לא בר איפגומי הוא: א"כ דהבא דכלתיה דנאן להיכן אזל. דנאן אדם עשיר היה ונתן זהב ותכשיטין הרבה לכלותיו ושקלו בשעה שנתנו להן ושקלו לאחר זמן ונמצא חסר ממשקלו אלמא דזהב דבר שפוגם הוא: א"ל. רב זביד מהא ליכא למשמע מינה דדילמא הא דחסר להיכן דרמיין כלתך כלומר שלא היו משמרין אותו זהב של תכשיטיהן שהיו משליכין בכל מקום שהיו מוציאין כדרך שעושין כלותיך ואינן משמרין אותו כהוגן בשביל כך חסר אבל זהב המשתמר יפה אינו חסר: ועוד. אם תמצא לומר שהוא מתחסר אפילו הכי כיון שנהנה מעל דנהי דלא איכא נהנה ופגם לאלתר שאינו פוגם מיד בשעה שנהנה בו הלכך כיון שנהנה פגם: לעולם מי לא איכא פגימה. הכי קאמר מי קאמינא דלית ביה פגימה לעולם לאלתר קאמר דלית ביה פגימה אבל לאחר זמן פוגם ומתחסר: מכדי אי בבהמה תמימה קא מיירי מתניתין: היינו כוס של זהב. מה כוס של זהב לא קאי לפדייה משום הכי לא אזיל ביה בתר פגם אלא כיון שנהנה בו שוה פרוטה מעל אף בהמה תמימה דקיימא להקרבה ולאו בת פדייה היא אמאי קאמר בה עד שיפגום מאי פגם מצי למעבד בה אי רכב עלה עד דהוכחשה או תלש משערה האי לא הוי פגם דלא פסלה למזבח דבהמה בין שמינה בין כחושה חזיא להקרבה: אמר רב פפא. ודאי מתניתין בחטאת בעלת מום עסקינן דקיימה לפדייה וכיון שפגמה שהכחישה נפחתה מדמיה ודבר שיש בו פגם הוא הלכך לא מעל עד שיפגום בשוה פרוטה וסיפא דקתני וכשהיא מתה כיון שנהנה בשוה פרוטה מעל בין בתמימה בין בבעלת מום שמתה מיירי דהא נמי לאו בת פדייה דאין פודין את הקדשים להאכילן לכלבים הלכך לא תני הכא עד שיפגום ב): נהנה בכחצי פרוטה. כגון לבש (פירות) [בגד] הקדש בהנאת שיעור

א) וקלא משמע כן ביומא [דף פ ע"ב] ע"ש ודו"ק. ב) ע"כ שייך לעמוד הקודם